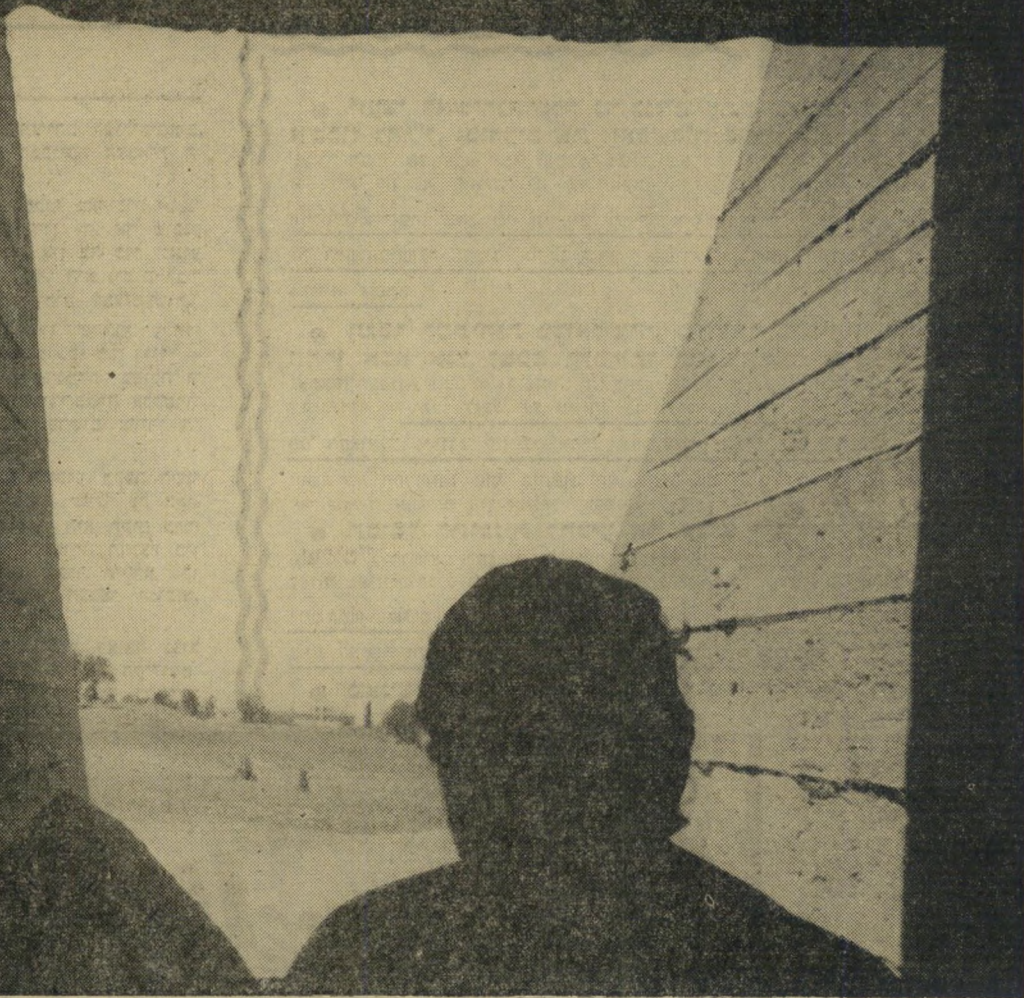

הנה הנה נורי

נורי אנוואר ישב השבוע בבית המעצר ושחק — אך מכריו וקורבנותיו המיועדים דיברו

חשבו שהוא מת והיו עושים שבועה. רק למחרת נורי היה בא הביתה וצחק. אנחנו סבלנו והוא צחק.

פרק ראשון: נעורים

סיפר ימין ימין (35), בעריאחתו של נורי: אני זוכר את נורי עוד מהתקופה שהיינו שנינו ילדים בעיראק. בזמן שנורי הפסיק את הלימודים שלו בבית-הספר אליאנס. אז אבא שלו שם לו מורה בבית שילמד אותו. גם אני ואחותי נזימה למדנו ביחד עם נורי והמורה הזה.

כל פעם שהמורה היה מסתכל בספר שלו בשביל ללמד אותנו, נורי היה עושה לנו פרצופים ומצחיק אותנו. המורה היה מתרגז עלינו ומרביץ לנו מכות. ככה למדנו כמה זמן עד שנורי היה עושה גם כן קונצים למורה. הוא היה מכניס לו לתוך התיק שלו צפרדעים ועכברים. המורה לא היה יכול לסבול את זה וככה הוא הפסיק ללמד אותנו. אחרי שהפסקנו ללמוד נורי היה מסתובב כל הזמן בשוק עם השבאב. הוא היה גונב יחד אתם. הוא התחיל אז ללכת לבתי-הספר ולשחק שישב, ולשחק באלומור. נגד כסף. את הכסף בשביל המשחקים שלו הוא היה גונב מהחנות של אבא שלו: הוא היה תמיד בא לחנות עם עוד כמה חברים והיה סוחב כסף מהמגירה, ונותן לחברים שלו שישמרו לו. אבא שלו, שחשד שנורי גונב ממנו, היה עושה לו חיפושים, אבל לא היה מוצא כסף. נורי היה בוכה שאבא שלו חושב שהוא גנב. אבא שלו שאהב אותו היה נותן לו לירה בשביל שהוא לא יבכה יותר. ואז נורי היה הולך מהחנות כשהוא צוחק, בחוץ הוא היה פוגש את החברים שלו, שהיו נותנים לו את הכסף שהוא גנב מהחנות. נורי היה נותן להם קצת כסף בשביל זה.

אני יודע שנורי התחיל לשתות עראק וקוניאק כשהוא היה ילד בן 13. אחרי שהיה לו בר-מצוה הוא היה מחליף את אבא לפעמים בחנות. אז הוא היה שותה כל הזמן עראק והיה שיכור. בהתחלה הוא היה שיכור בשקט, אבל אחרי כמה זמן הוא התחיל ללכת מכות עם כל הילדים בשכונה. הוא תמיד רצה נורא שכולם יפחדו ממנו. שיגידו שהוא גיבור.

פרק שני: אימת-השכונה

„הוא היה רוצה שיהיה לנו רע!“

סיפרה נאדרה ימין אחותו: כשנורי היה בן 19, הוא עלה לבדו לארץ. הוא הלך לשרת בצבא. הוא היה בנבעתי. אחרי הצבא הוא התחיל למכור פלאפל עם אחותו רחל שאותה הוא רצה. רחל היתה עובדת אצלו. הוא היה לוקח את הכסף שהיא היתה צריכה לקבל, ולא נותן לה אותו. כשהיא היתה צריכה כסף הוא היה מרביץ לה מכות. בכלל הוא תמיד היה עושה לה צרות.

לכני איזה תשע שנים הוא התחתן עם יפה. אחרי החתונה הוא ויפה היו גרים ביחד עם אמא. הוא היה עושה כל הזמן צרות לאמא. ואז הוא כבר אמר שפעם בגלל זה הוא עוד יהרוג אותה. אמא תמיד פחדה ממנו ולא אמרה לו שום דבר. נורי היה גם מרביץ ליפה. תמיד הם היו רבים. יפה תמיד היתה בורחת ממנו ובסוף חוזרת. נורי רצה שיפה תפחד ממנו כמו כולם.

סיפר עקום עבאדי, עובר בפאריז: אני זוכר איך לפני כמה חודשים, נורי היה רב עם אשתו יפה בבית. אנשים היו אומרים לו שהילד הוא לא שלו. היו כאלה שהיו אומרים לו שהילד הזה הוא של אחד החברים שלו, שיש לו איתו קשר בעבודה. נורי היה שומע אה כל זה, ותפס את יפה בבית, ועשה עליה צעקות, ואמר שירצח אותה אם הילד לא שלו. יפה גם צעקה ונשבעה לו שהילד כן שלו. השכנים שמעו את הצעקות ויצאו החוצה לראות מה זה, אז נורי הלך מהבית אבל שמר את הדבר בלב שלו. הוא תמיד חשב שהחברים שלו מתעסקים עם אשתו.

אחרי כמה זמן נורי, סמי ומשה היו שותפים ועבדו בעגלה אחת. נורי היה תמיד מרוגז על השותפים שלו. הוא היה תמיד אומר שהוא יעשה להם חשבון ויהרוג אותם. בהתחלה חשבנו שהוא צוחק ולא מדבר ברצינות אבל ראינו שהוא באמת כל הזמן מדבר ככה. לפני כמה חודשים באנו מהמשפחה שלנו למשה וביקשנו ממנו שיתן לנו ללמוד לבד בפלאפל, ואנחנו נשלם. לו את השבועית שהוא היה מרוחב. אמרנו לו שלנורי יש אקדה והוא מאיים שיהרוג אותו. משה לא רצה לשמוע לנו — ותראה מה היה הסוף.

„הוא השליך את המורה מהקומה השניה!“

סיפרה סמרה מישה (39) אחות נורי: מהרגע שהוא נולד למשפחה שלנו בעיראק לא ראינו ממנו יום אחד טוב. אז היינו במשפחה שלוש אחיות. אני, נזימה וגמרה שהיתה המבוגרת.

אבא נורא שמח שיש לו בן והתחיל לפנק אותו. הוא אמר שהילד הזה — הוא כמו יהלום בשבילו. גם אנחנו התחלנו לפנק אותו.

כשנורי היה ילד קטן הוא הלך ללמוד בבית-הספר אליאנס. שהיה קרוב לבית. כבר כשנורי היה בן א', התחילו הצרות. הוא לא אהב ללמוד, והיה רב בבית-הספר עם כל התלמידים. כשהמורים היו שולחים אותו הביתה להביא את אבא, הוא היה משקר לאבא ומספר לו סיפור שהילדים היו מרביצים לו. הוא היה יודע איך לעשות ככה שאבא יפנק אותו יותר ויחשוב שהוא מיסכן.

כשנורי היה בכתה ד' המורה גירש אותו הביתה ואמר לו שבלי אבא לא יבוא לבית הספר. נורי התרגז על המורה. בהפסקה, הוא הלך מאחורי המורה, שהיה עומד על-יד מרפסת של קומה שניה, נתן דחיפה חזקה למורה, והפיל אותו מהקומה השניה לריצפה. המורה שבר אז את הרגל. נורי ברח מבית-הספר, ואפילו אז הוא ברח בפעם הראשונה מהבית. הוא התחבא אז אצל כמה חברים ערבים שהיו גרים בסביבה. מאז הוא הפסיק ללמוד.

החיים שלנו בבית היו ממנו גיהנום. אבל פינקנו אותו למה פחדנו מאבא. נורי שלא למד יותר היה מסתובב בשוק והתחיל לגנוב. הוא היה גונב עגבניות, רימונים וכל מיני דברים. אבא שהיה רואה את נורי מהחנות שלו איך שהוא גונב, היה רודף אחריו ורוצה להרביץ לו. נורי כל פעם היה בורח ולא חוזר הביתה כמה ימים. הוא היה יושן בכל מיני מקומות, ולפעמים גם אצל חברים. ככה הוא היה עושה צרות כל הזמן.

★ ★ ★

סיפרה נאדרה ימין (29), אחות נורי: עוד בעיראק נורי היה עושה לי צרות. כשהייתי ילדה קטנה נורי היה בא אלי כל פעם ואומר לי: „מתי שאתן לך את המפתח של הקופה של אבא. תראי אם אמא יושנת טוב. אם היא יושנת, אז תכניסי להדר, תפתחי את הקופה ותקחי משם 50 לירות. אחרי זה תיתני לי את המפתח וכתה שאני אבוא אליך תתני לי את הכסף.“

אחרי שעשייתי ככה כמה פעמים אמרתי לאמא שנורי גונב כסף. סיפרתי לה הכל. אמא אמרה לי שיותר לא אשמע לו. נורי ביקש ממני שאפתח עוד פעם את הקופה ולא רציתי אז הוא הרביץ לי מכות. הוא היה מרביץ לכל האחיות. אנחנו היינו מפחדות ממנו, ונותנות לו כל כמה שהוא היה מבקש.

לאבא הייתה חנות עראק. הוא היה עושה בבית, ומוכר בחנות שלו בשוק. נורי התחיל לגנוב כסף גם ממנו, והיה מבזבז על כל החברים שלו, שהיו תמיד יותר גדולים ממנו, יכולים היו שיכורים. גם נורי היה רוצה להיות שיכור ולעשות כמו שאבא באותו לילה מכות לילה אחד שתי בקבוק שלם עראק, ונהיה שיכור נורא. הוא הרביץ באותו לילה מכות לכל מי שהיה רואה אותו. הוא בא הביתה לפנות בוקר והתחיל גם להרביץ לכל האחיות שלי אפילו שהן היו יושנות. אבא קם מזה שכולנו ככינו, אז נורי קילל אותו וברח מהבית. לאחיות שלי היה תמיד הרבה זהב על הידיים, למה אבא היה נותן להם. כל פעם נורי היה גונב להם את הזהב, ומחביא אותו. בשביל להרגיז אותן. בסוף הוא היה גם מוכר את הזהב שלהן. האחיות שלי סיפרו לאבא אז נורי ברח מהבית.

לאמא שלי היה זהב שהיא היתה שמה אותו על הרגל. זה היה זהב ששקל הרבה. אולי איזה חצי קילו. בלילה הוא נכנס לחדר של אמא, וגנב ממנה את הזהב וברח מהבית. באותו הזמן היתה לנו חברה אחת שגרה בעיר אחרת. נורי רצה לתת לה את הזהב שהוא גנב מאמא. היתה לה מזל שחבר אחו שלו ראה את נורי בבוקר עם הזהב והכריח אותו במכות להחזיר הכל לאמא.

אני זוכרת איך נורי היה עושה צרות לכולנו. תמיד מתי שהוא היה עושה משהו רע היה רוצה לחזור הביתה ושיפנקו אותו. אז הוא היה עושה כל מיני שקרים וריבאיות: פעם אחת הוא הלך לים, הוריד את כל הבגדים שלו, ואמר לחברים שיביאו אלינו הביתה ויגידו שמצאו את הבגדים על החוף ושהם לא מצאו אותנו. החברים היו באים הביתה ומטפחים. כל המשפחה היתה הולכת לים לחפש אותו. בערב מתי שכבר לא מצאו אותו אבא ואמא